

Lieve familie, vrienden en bekenden van Gerrit, lieve Tiny,

Dinsdagochtend, de telefoon gaat : Dag Theo, met Bert. Hee Bert, zeg het eens? Theo, je trombonemaatje is gister overleden. Wat er dan allemaal door je heen gaat wil ik vandaag met jullie delen.

“Waarom kom je niet bij Wilhelmina spelen ? “ Dat was mijn eerste kennismaking met Gerrit Wouters. Ik speelde destijds trombone in het combo van Jongerenkoor Zajebo in Eindhoven. Gerrit maakte foto's tijdens een van onze repetities voor het Jubileumconcert. Wat ik toen nog niet wist is dat we bijna 30 jaar trombone maatjes zouden zijn. Maar er was meer!. Gerrit was een warm en belangstellend persoon. Naar zowel nieuwe als bestaande orkestleden. Een echt mensenmens! Na de kerkdienst in Veldhoven, waar een groepje van Wilhelmina de muzikale bijdrage leverde, even koffiedrinken bij Gerrit en Tiny. Scheldehof was dichtbij! Ik herinner me de bestuursvergaderingen bij Gerrit thuis. “Hoe is't nou jonkje “zei Gerrit dan op zijn Fries. Ja, ook die cultuur deelden we met onze gezamenlijk Friese roots.

Gerrit is in mei 1954 begonnen bij de drumband van Wilhelmina. Hij moest eerst examen doen van zijn ouders voor de Philips Jongens Nijverheidsopleiding. Eerst toekomst, dan hobby zei zijn vader.

Begonnen op de kleine trom en via Bes bas tenslotte overstapt op trombone. “Wat hebben we toch een fijn trombone straatje!” zei hij altijd!

Fotografie was zijn grote hobby! Ik heb van mijn hobby mijn beroep gemaakt zei hij altijd. Heel wat reportages en foto's van onze vereniging heeft hij gemaakt.

Al meer dan 70 jaar droeg Gerrit zijn Wilhelmina een warm hart toe. Hij genoot het meest als we koraalmuziek speelden. De laatste jaren tobde hij echter met zijn gezondheid en was blij dat ik hem ondersteunde met de 2^e partij. Anders was ik allang gestopt zei hij dan.

Vlak voor onze vakantie vertelde hij dat er boezemfibrilleren bij hem was geconstateerd en vroeg me naar mijn ervaringen daarmee. Ik ben toen nog bij Gerrit en Tiny thuis geweest en zag toen al dat hij het moeilijk had.

Maar Gerrit was, zoals altijd positief en vertelde me dat er voorbereidingen waren getroffen voor een traplift. Ook vertelde hij me toen dat hij met pijn in zijn hart zou stoppen met musiceren.

We hebben toch nog gezellig bijgepraat en spraken af dat Cecile en ik samen nog een keer langs zouden komen

Die keer is helaas niet gekomen.

Tot ziens Trombonemaatje!